

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ – СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Коленко Ф.Г., к.мед.н., доцент

Коленко О.І., к.мед.н.

Сумський державний університет

Важливою проблемою охорони здоров'я України є підготовка лікарів нової формації. Сімейна медицина – це ключова дисципліна первинної медичної допомоги. Сімейні лікарі щоденно виконують величезний обсяг роботи і мають велику кількість обов'язків: надання кваліфікованої, у тому числі, невідкладної медичної допомоги, проводять підготовку хворих до госпіталізації, використовують сучасні методи діагностики, лікування та реабілітації хворих. Профілактична робота спрямована на виявлення чинників ризику, ранніх та скритих форм захворювання, проведення санітарно-протиепідемічної та санітарно-освітньої роботи та інше. Все це потребує великої кількості знань, практичних навичок і постійної їх досконалої.

Одним з найважливіших напрямків у клінічній та теоретичній медицині є соматоневрологія. Наявність патології внутрішніх органів торкається численних змін нервової системи. Нервова система реагує на самому початку соматичного захворювання захисними реакціями. Тому необхідна максимальна мобілізація захисних механізмів, на що спрямована робота саме сімейних лікарів. Зміни нервової системи у разі соматичних захворювань зумовлені метаболічними змінами, гіпоксією нервових структур, патологічною імпульсацією з уражених внутрішніх органів і тканин і призводять до реперкусивних та рефлекторних неврологічних синдромів, найчастіше з яких астенічний, полінейропатичний, синдром вегетативної дистонії, енцефалопатії та інші.

Досвід роботи в неврології дає підставу вважати, що на сучасному етапі хвороби нервової системи мають велике значення. Основним напрямком розвитку неврології майбутнього є профілактика основних захворювань нервової системи, що сприяє можливості сучасних методів дослідження, виділення великої групи факторів ризику розвитку захворювань. Часто патологічні процеси в організмі людини обумовлені патологією саме нервової системи. Цим пояснюється важливе значення знань основ неврології всіма спеціалістами. Але все частіше з'являються повідомлення про так названу неврофобію – страх перед неврологією, в тому числі клінічною. Яка ж причина? По-перше, що термін навчання недостатньо тривалий. По-друге, неврологія розглядається як найбільш складна дисципліна. Тому метою курсу неврології має стати більш активне залучення інтернів до клінічної роботи під час навчання на клінічній базі. Особливу увагу слід приділяти невідкладним станам у неврології.